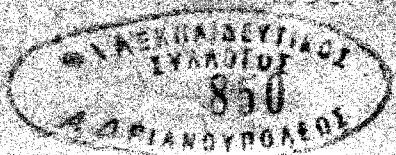

Πᾶν ἀντίτυπον, μὴ φέρον τὴν ἰδιόχειρον τοῦ πονήσαντος ὑπογραφήν, θεωρεῖται ὡς ἐκ τυποκλοπίας προερχόμενον.

Ἀδεία καὶ ἐγκρίσις τοῦ Ὑπουργ. τῆς Δημ. ἑκπαίδευσως.
(ὕπ' ἀριθ. 353 καὶ ἡμερ. 30 Ἰουνίου 1902—1880).

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΚΟΡΟΝΙΑ
(Ὁδὸς Πεντηποταίου ἀριθ. 11).

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Τῆς Χρηστομαθείας ταύτης, συγκειμένης ἐκ τόμων τριῶν, προηγείται τὸ ἡμέτερον Ἐναγνωστικόν. Ἐν τούτῳ, ὡς ἐρρήθη καὶ ἐν τῷ προλόγῳ αὐτοῦ, δὲν ἠρκέσθημεν ἀπλῶς εἰς συλλογικὰς καὶ προφορικὰς ἀσκήσεις, ἀλλὰ παρεθήκαμεν, ἐν τῷ 2ῳ καὶ 3ῳ αὐτοῦ μέρει, πληθὺν μικρῶν φράσεων, διηρηματίων καὶ δὴ καὶ περικοπτῶν, ληθθειῶν ἐκ δοκίμων Γάλλων συγγραφέων· ἢ τοιαύτη διασκευὴ τοῦ πρώτου ἐκείνου διδακτικοῦ βιβλίου ἀπὴρ ἠλάξεν ἡμᾶς τῆς ἀνάγκης νὰ προτάξωμεν καὶ ἐν τῇ ἀρὰ χεῖρας Χρηστομαθείᾳ « Φράσεις καὶ προγενήματα χάρις τῶν ἀρχαρίων », ἃ εἰρηται ἐν ἅπασιν τοῖς μέχρι τοῦδε παρ' ἡμῶν ἐκδοθεῖσι παραπλησίσι βιβλίσι.

Ὁ πρῶτος τόμος τῆς Χρηστομαθείας ταύτης διηρηται εἰς δύο μέρη.